

Gramatyka kontrastywna języków - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Gramatyka kontrastywna języków
Kod przedmiotu	09.1-WH-FGP-GKO
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Filologia / Filologia germańska
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	niemiecki
Sylabus opracował	dr Tadeusz Zuchewicz

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Gramatyka kontrastywna opisuje różnice i podobieństwa w budowie dwóch lub więcej języków. Porównań można dokonywać na płaszczyźnie całej gramatyki (całego systemu) lub tylko na wybranym fragmencie (podsystemie), np. porównując składnię, fleksję, fonetykę itd. W tym przypadku przedmiotem analizy będą określone podsystemy języka polskiego i niemieckiego. Uchwycone w trakcie analizy empirycznej przykłady różnic i podobieństw stanowią podstawę do formułowania wniosków uogólniających (reguł kontrastywnych), które kształtują świadomość językową i tym samym umożliwiają efektywną naukę i użycie języka w sytuacjach komunikacyjnych. Opis kontrastywny danych par językowych jest również nieodzowny przy opracowywaniu materiałów i podręczników do nauki języka obcego. Stosując profilaktykę najczęściej popełnianych błędów interferencyjnych zwraca się uwagę zarówno na różnice jak i podobieństwa w budowie języków.

Wymagania wstępne

Brak wymagań wstępnych.

Natomiast należy oczekiwać, że studenci mają podstawową wiedzę na temat budowy języka ojczystego wymaganą na poziomie maturalnym, potrafią rozróżniać części mowy i części zdania oraz znają podstawową terminologię językoznawczą w tym zakresie.

Zakres tematyczny

Punktem wyjścia analizy kontrastywnej jest opis, na podstawie którego dokonuje się porównań. W tym celu studenci zapoznają się z praktycznymi metodami opisu językoznawczego. Zajęcia będą skupiały się na zagadnieniach ekwiwalencji i interferencji z uwzględnieniem następujących elementów:

- interferencja segmentalna i suprasegmentalna
- interferencja leksykalna
- interferencja gramatyczna
- interferencja pragmatyngwistyczna
- transfer dodatni i ujemny
- tertium comparationis

Metody kształcenia

Prezentacja wybranych zagadnień z zakresu gramatyki kontrastywnej w formie krótkich opracowań popartych przykładami (PowerPoint, folie), analiza tekstów źródłowych i przykładów reprezentatywnych dla danego zjawiska podsystemu językowego w celu odkrywania podobieństw (abstrahowanie) i formułowania reguł (uogólnianie) w procesie indukcji i dedukcji.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi pozyskiwać informacje z różnych źródeł, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać we właściwy sposób	KN1_U01	obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatorium

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych w zakresie wybranej specjalizacji w języku polskim, języku specjalności oraz innym nowożytnym języku obcym	KN1_U08	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - odpowiedź ustna - praca pisemna	Konwersatorium
Student ma uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię i metodologię z zakresu nauk filologicznych	KN1_W03	- bieżąca kontrola na zajęciach - odpowiedź ustna - wypowiedź pisemna	Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Udział w zajęciach, zaprezentowanie pozytywnie ocenionej analizy kontrastywnej zdania, części mowy lub wzorca komunikacji językowej oraz zaliczenie w formie ustnej lub pisemnej kluczowych treści przerabianego materiału pod koniec semestru.

Literatura podstawowa

Bartnicka, B. (2004): Grammatik des Polnischen. Muenchen.

Engel, U. et al.(2000): Deutsch-polnische kontrastive Grammatik. Band I-II. Warszawa.

Grzegorzczkova, R. / Laskowski, R. / Wróbel, H. (1998): Gramatyka współczesnego języka polskiego. Warszawa.

Helbig, G. / Buscha, J. (2001): Deutsche Grammatik fuer den Auslaenderunterricht. Berlin.

Literatura uzupełniająca

Gladrow, W. (2015): Sprechen ist mehr als Sprache. Der Wunsch im Polnischen und Deutschen im Meer der Sprachhandlungsmuster. Hamburg

Kątny, A. (1994): Zu ausgewaehlten Aktionsarten im Polnischen und deren Entsprechungen im Deutschen. Rzeszów.

Kotin, M. (2015): Sprachgeschichte und Sprachvergleich. Einige Ueberlegungen zur kontrastiven Grammatik aus sprachhistorischer Sicht. Hamburg.

Kotorova, E. / Zuchewicz, T. (2015): Initiativer und reaktiver Ratschlag im Deutschen und Polnischen: pragmatische, strukturelle und funktionale Aspekte. Hamburg.

Morciniec, N. / Prędotą, S. (1990): Fonetyka kontrastywna języka niemieckiego i polskiego. Wrocław.

Prędotą, S. (1989): Die polnisch-deutsche Interferenz im Bereich der Aussprache. Wrocław.

Schatte, Cz. (1989): Partizipialkonstruktionen im Deutschen und Polnischen. Katowice.

Tęcza, Z (2010): Gramatyka angielska i niemiecka w opisie równoległym. Rzeszów.

Uwagi

Brak

Zmodyfikowane przez dr Piotr Krycki (ostatnia modyfikacja: 29-05-2019 20:38)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ